סוד היין ומשרתי המלך

דף עבודה בעקבות סוד היין ומשרתי המלך

שם: _____ כיתה: _____

המעשה — הסיפור המלא

הסיפור מנוקד במלואו כנדרש.

- שָׁלָב 1: בֵּרוּר מַקְדִּים וְנִתּוּחַ (לַמּוֹרֶה/לַמְסַפֵּר)
- שָׁלָב 2: הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "סוֹד הַיַּיִן וּמִשְׁרָתֵי הַמֶּלֶךְ"

פְּתִיחָה: חָכְמָה עֲצוּמָה בְּגוּף פָּשׁוּט יְלָדִים, אֲנַחְנוּ כְּבָר יוֹדְעִים שֶׁגְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל הֵם הָאֲנָשִׁים הֲכִי מְיֻחָדִים בָּעוֹלָם. אֲבָל הַאִם כֻּלָּם הָיוּ נִרְאִים כְּמוֹ שָׂרִים עֲשִׁירִים אוֹ נְסִיכִים? מַמָּשׁ לֹא. קְחוּ לְדֻגְמָה אֶת עֲנָק הַתּוֹרָה, רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הָיָה אָדָם פָּשׁוּט מְאֹד. אָמְנָם בְּתוֹךְ הָרֹאשׁ שֶׁלּוֹ הָיָה אוֹצָר עָצוּם שֶׁל כָּל תּוֹרַת יִשְׂרָאֵל, אֲבָל מִבַּחוּץ – הַבְּגָדִים שֶׁלּוֹ הָיוּ פְּשׁוּטִים, וְהַמַּרְאֶה הַחִיצוֹנִי שֶׁלּוֹ לֹא הָיָה מַרְשִׁים אוֹ נָאֶה כְּלָל. וּבְכָל זֹאת, הוּא זֶה שֶׁנִּבְחַר לַעֲמֹד מִמּוּל הַקֵּיסָר הָרוֹמָאִי כְּדֵי לְהָגֵן עַל עַם יִשְׂרָאֵל.

הָעֲלִבּוֹן שֶׁל הַנְּסִיכָה וְסוֹד הַיַּיִן יוֹם אֶחָד, הִגִּיעַ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ לְאַרְמוֹנוֹ הֶעָנָק שֶׁל קֵיסָר רוֹמִי. רִצְפַּת שַׁיִשׁ בָּרָקָה, עַמּוּדֵי זָהָב עָמְדוּ בַּפְּתָחִים. לְפֶתַע, יָצְאָה מִבַּעַד לַדְּלָתוֹת בַּת הַקֵּיסָר, הַנְּסִיכָה. הִיא לָבְשָׁה בִּגְדֵי פְּאֵר יְקָרִים מְאֹד. הִיא הִבִּיטָה עַל רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ דֶּרֶךְ סַנְטֶרֶהּ הַמּוּרָם, רָאֲתָה אֶת מַרְאֵהוּ הַפָּשׁוּט, וּפָרְצָה בִּצְחוֹק לַעֲגָנִי. "וָאוּ! אֵיזוֹ תּוֹרָה מְפֹאֶרֶת, וְאֵיזֶה כְּלִי מִכְעָר!" לָעֲגָה הַנְּסִיכָה בְּקוֹל רָם לְפָנָיו, לְרֶמֶז עַל מַרְאֵהוּ הַחִיצוֹנִי.

יְלָדִים, אָדָם רָגִיל הָיָה נֶעֱלָב מְאֹד, נֶאֱדָם מִבּוּשָׁה וּבוֹרַח. אֲבָל רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הָיָה מָלֵא בְּבִטָּחוֹן שֶׁל קְדֻשָּׁה. הוּא אָפְלוּ לֹא מִצְמֵץ. הוּא עָמַד בְּשֶׁקֶט וְאָמַר לָהּ בְּקוֹל רָגוּעַ: "נְסִיכָה, תַּגִּידִי לִי, הֵיכָן אָבִיךְ הַקֵּיסָר שׂוֹמֵר אֶת הַיַּיִן הַיָּקָר שֶׁלּוֹ?". "מָה שְׁאֵלָה?!" הִיא עָנְתָה, "בְּכַדֵּי חֶרֶס שֶׁל חֹמֶר בַּמַּרְתֵּף, כַּמּוּבָן". רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ עָשָׂה עַצְמוֹ מֻפְתָּע מְאֹד: "מָה?! קֵיסָר רוֹמָא הָאַדִּיר, שׂוֹמֵר אֶת מַשְׁקֵה הַיַּיִן הַטּוֹב שֶׁלּוֹ בְּכַדֵּי מִבְּצַ דַּל וּפָשׁוּט – בְּדִיּוּק כְּמוֹ אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים בַּשּׁוּק?! זֶה זִלְזוּל! מֶלֶךְ צָרִיךְ לִשְׁמֹר יַיִן אַךְ וְרַק בְּכַדֵּים נוֹצְצִים מִזָּהָב וָכֶסֶף!". הַנְּסִיכָה חָשְׁבָה שֶׁהוּא צוֹדֵק. הִיא צִוְּתָה מִיָּד עַל כָּל הַמְּשָׁרְתִים: "שִׁפְכוּ עַכְשָׁו אֶת כָּל הַיַּיִן מִכַּדֵּי הַחֶרֶס הַמְכֹעָרִים, וְהַעֲבִירוּ אוֹתוֹ לְכַדֵּי זָהָב כְּבֵדִים!".

עָבְרוּ כַּמָּה יָמִים. הַקֵּיסָר רָצָה לִשְׁתּוֹת. הוּא לָגַם לוֹגֶם מִכּוֹס הַיַּיִן שֶׁמָּזְגוּ לוֹ מִכַּד הַזָּהָב... וּמִיָּד יָרַק הַכֹּל הַחוּצָה בְּגִעַל! "פִּיכְס! זֶה חָמוּץ! הַיַּיִן הִתְקַלְקֵל לְגַמְרֵי!" שָׁאַג הַקֵּיסָר. הַנְּסִיכָה הַנִּבְהֶלֶת רָצָה לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, וְתִיאֲרָה בְּכַעַס: "לָמָּה נָתַתָּ לִי עֵצָה גְּרוּעָה כָּזוֹ?! בְּגָלָלְךָ הֶחְמִיץ לָנוּ כָּל הַיַּיִן הַטּוֹב שֶׁבַּמַּרְתֵּף!". חִיֵּךְ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ חִיּוּךְ רָחָב, וְאָמַר לָהּ בְּנַחַת: "עַכְשָׁו תָּבִינִי, נְסִיכָה. מַשְׁקֶה טוֹב נִשְׁמָר רַק בְּתוֹךְ כְּלִי חֶרֶס פָּשׁוּט, כִּי הַחֶרֶס מְקָרֵר אוֹתוֹ. הַזָּהָב שֶׁהוּא יָקָר וְנָאוָתָן – מְקַלְקֵל אוֹתוֹ. כָּךְ הִיא הַתּוֹרָה, בַּת הַקֵּיסָר! הִיא מִשְׁתַּמֶּרֶת הֲכִי טוֹב אֵצֶל עֲנָוִים, אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים שֶׁלֹּא מִתְגָּאִים בְּיִפְי חִיצוֹנִי!".

הַנְּסִיכָה שָׁתְקָה, בּוֹשָׁה וְהֵבִינָה אֶת מַסְרוֹ הֶחָכָם.

אַדּוֹן הָעוֹלָם וְהַשֶּׁמֶשׁ הַקֵּיסָר בְּעַצְמוֹ הָיָה מְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ עַל אֱמוּנָה בְּה'. יוֹם אֶחָד, הַקֵּיסָר (שֶׁהָיָה גּוֹי וְרָגִיל לִפְסָלִים מֵאֶבֶן שֶׁאֶפְשָׁר לִרְאוֹת), דָּרַשׁ מֵרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ: "אֲנִי רוֹצֶה לִרְאוֹת אֶת הָאֱלֹקִים שֶׁלָּכֶם! תַּרְאֶה לִי אוֹתוֹ!". עָנָה לוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ: "בּוֹרֵא עוֹלָם אֵין לוֹ גּוּף וּדְמוּת! אִי אֶפְשָׁר לִרְאוֹתוֹ בְּעֵינַיִם בְּשָׂרִיּוֹת. הָעֵינַיִם שֶׁלָּנוּ חֲלָשׁוֹת מִדַּי עֲבוּר הָאוֹר הָעָצוּם הַזֶּה". "תַּרְאֶה לִי, אֲנִי מִתְעַקֵּשׁ!" זָעַף הַקֵּיסָר. הוֹצִיא אוֹתוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ לַבַּחוּץ, בְּאֶמְצַע חֹדֶשׁ תַּמּוּז, כְּשֶׁהַשֶּׁמֶשׁ בָּעֲרָה בַּשָּׁמַיִם כְּמוֹ תַּנּוּר לוֹהֵט. "הִסְתַּכֵּל יָשָׁר אֶל הַשֶּׁמֶשׁ!" צִוָּה עָלָיו הָרַב. הַקֵּיסָר הֵרִים אֶת מַבָּטוֹ, אַךְ מִיָּד עָצַם אֶת עֵינָיו בְּכֹחַ. "אֲנִי לֹא מְסֻגָּל! הַשֶּׁמֶשׁ מְסַנְוֶרֶת אוֹתִי מִדַּי!". חִיֵּךְ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ: "תִּרְאֶה אֵיזֶה קָטָן אַתָּה, קֵיסָר! הַשֶּׁמֶשׁ הַזּוֹ, הִיא רַק מְשָׁרֶתֶת אַחַת קְטַנָּה שֶׁל בּוֹרֵא עוֹלָם, וְאַתָּה לֹא מְסֻגָּל לְהַבִּיט בָּהּ... אֵיךְ תּוּכַל לְהַבִּיט בְּמֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, שֶׁהַזִּיו וְהָאוֹר שֶׁלּוֹ מְמַלְּאִים אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ?!".

הַסְּעוּדָה לַה׳ עַל שְׂפַת הַיָּם אֲבָל הַקֵּיסָר הִמְשִׁיךְ לְנַסּוֹת לְהָבִין. ״אִם אֵינִי יָכוֹל לִרְאוֹתוֹ, אֲנִי שָׁלִיט הָעוֹלָם – אֲנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת לוֹ מִסְבָּה עֲנָקִית! אֲנִי אֶעֱרֹךְ סְעוּדָה לְאֱלֹהֵי הַיְּהוּדִים״. עָנָה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ: ״אַךְ אֶפְשָׁר. יֵשׁ לוֹ מְשָׁרְתִים וַחֲיָלִים עֲצוּמִים, הַסְּעוּדָה שֶׁלְּךָ לֹא תַּסְפִּיק״. הַקֵּיסָר הִתְעַקֵּשׁ, וְהוֹרָה לְכָל צְבָאוֹ לְהָכִין בְּמֶשֶׁךְ שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים שְׁלֵמִים אֶת מִסְבַּת הַמְּלָכִים הַגְּדוֹלָה בַּהִיסְטוֹרְיָה – מַמָּשׁ עַל שְׂפַת הַיָּם. אֲלָפִים שֶׁל שֻׁלְחָנוֹת, כּוֹסוֹת זָהָב, הֲרָרִים שֶׁל לֶחֶם, בָּשָׂר וּפֵרוֹת נִפְרְשׂוּ עַל הַחוֹל. הַכֹּל הָיָה מְפֹאָר מֵאֵין כָּמוֹהוּ.

״הִנֵּה!״ הִכְרִיז הַקֵּיסָר בְּגַאֲוָה לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, ״כַּמָּה אֹכֶל! הַסְּעוּדָה מוּכָנָה לַאֱלֹקִים!״. וְאָז... לְפֶתַע... הַשָּׁמַיִם הֶחְשִׁיכוּ. עֲנָנִים עֲנָקִיִּים שֶׁל סְעָרָה כִּסּוּ אֶת הַשֶּׁמֶשׁ. רוּחַ וְהוּרִיקָן אַדִּיר, שָׁרָק וְזָעַם מִכִּוּוּן הַיָּם. פוווושששש! סְוִוישְׁשׁ! הָרוּחַ סָחֲפָה וְהֵעִיפָה אֶת כָּל שֻׁלְחָנוֹת הַזָּהָב הַשְּׁקִיעָה אוֹתָם בַּמַּיִם! עָפוּ מַגָּשִׁים, עָפוּ כּוֹסוֹת! וּמִיָּד אַחַר כָּךְ – הִתְחִיל גֶּשֶׁם זַעַף כָּבֵד, גַּלֵּי הַיָּם עָלוּ וְסָחֲפוּ אֶת כָּל מָה שֶׁנִּשְׁאַר אֶל תּוֹךְ הַמְּצוּלוֹת! שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים שֶׁל הֲכָנוֹת – נֶעֱלְמוּ בְּדַקָּה וָחֲצִי!

הַקֵּיסָר הַנִּבְהָל צָעַק דֶּרֶךְ גֶּשֶׁם הַסּוּפָה אֶל רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ: ״מָה קָרָה כָּאן?! הַסְּעוּדָה שֶׁלִּי הֻשְׁמְדָה!״. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, עוֹמֵד רָגוּעַ בַּסְּעָרָה, חִיֵּךְ וְעָנָה מִבַּעַד לָרוּחַ: ״קֵיסָר, אַל תִּבָּהֵל! זֶהוּ תּוֹרָם שֶׁל הַמְּשָׁרְתִים שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שָׁלַח אֶת 'הַמְּטַאטְאִים' שֶׁלּוֹ (הָרוּחַ) לְנַקּוֹת אֶת הָרְצָפָה לְפָנָיו, וְאֶת 'שׁוֹטְפֵי הָרְצָפָה' (הַגֶּשֶׁם) לִשְׁטֹף הַכֹּל! תִּרְאֶה עַכְשָׁו מָה קוֹרֶה רַק כְּשֶׁהַמְנַקִּים בָּאִים – כָּל מָה שֶׁהֻכְנַתָּ לֹא הִסְפִּיק אֲפִלּוּ כְּדֵי לְכַבֵּד אֶת כּוֹחוֹת הַטֶּבַע! אֵיךְ חָשַׁבְתָּ שֶׁתַּעֲמֹד מוּל גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ עַצְמוֹ?!״. הַקֵּיסָר הֵבִין, כִּי רוּחַ, גֶּשֶׁם, שֶׁמֶשׁ וְאֵשׁ – אֵינָם אֶלָּא מְשָׁרְתָיו וּשְׁלִיחָיו שֶׁל בּוֹרֵא עוֹלָם אֲשֶׁר שׁוֹלֵט בַּכֹּל.

- שָׁלָב 3: חִבּוּר עֶרְכִּי – ME-WE-YOU
- שָׁלָב 4: מַדְרִיךְ לַמּוֹרֶה / לַמְסַפֵּר (לְשִׁלּוּב בַּמַּצֶּגֶת וּבַשִּׁעוּר)

א. שְׁאֵלַת פְּתִיחָה (לְעוֹרֵר זִהוּי וְהִשְׁתַּתְּפוּת): ״יְלָדִים, אִם עַכְשָׁו אֶתֵּן לָכֶם לִבְחֹר – תֵּבָה אַחַת נוֹצֶצֶת וּמְעֻטֶּרֶת בְּזָהָב וְכֶסֶף, וְתֵבָה שְׁנִיָּה מִקַּרְטוֹן חוּם וְיָשָׁן. מָה הֱיִיתֶם רוֹצִים לְקַחַת? [לְחַכּוֹת לַתְּשׁוּבוֹת]. אֲבָל... מָה יִקְרֶה אִם אֲגַלֶּה לָכֶם שֶׁבְּתוֹךְ קֶפְסַת הַזָּהָב יֵשׁ חֲתִיכוֹת עִתּוֹן יָשָׁן מָלֵא בְּגַעַל, וּבְתוֹךְ הַקַּרְטוֹן הַיָּשָׁן וְהַמְכֹעָר יֵשׁ מַפְתֵּחַ לְפָרָרִי שֶׁל יַהֲלוֹמִים וּמִילְיוֹן שְׁקָלִים? עַכְשָׁו מָה תִּבְחֲרוּ? הַיּוֹם נִרְאֶה אֶת רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה שֶׁמְּלַמֵּד אֶת הַקֵּיסָר אֶת הַסּוֹד הַזֶּה בְּדִיּוּק!״

ב. הֶעָרוֹת בְּצוּעַ (לַמְסַפֵּר / לַהַדְרָכָה הַקּוֹלִית):

ג. הַמְלָצוֹת שִׁלּוּב בְּמַצֶּגֶת (תְּמוּנוֹת צְנוּעוֹת וּמְהֻדָּרוֹת):

ד. פְּעִילוּת מְסַכֶּמֶת - ״כּוֹסוֹת חֲסוּיוֹת״:

🧵 מְקוֹרוֹת (מִתּוֹךְ הַקְּבָצִים וּמַחְבֶּרֶת הַמּוֹרֶה):

מקורות: המקורות מופיעים בקובץ המקורי.

1. שאלות ידע מתוך הסיפור

א. בתחילת הסיפור נאמר: "שָׁלָב 2: הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "סוֹד הַיַּיִן וּמְשָׁרְתֵי הַמֶּלֶךְ" — מה קרה מיד לאחר מכן?

ב. מדוע התרחש הדבר המתואר במשפט: "אֵיזוֹ תּוֹרָה מְפֹאֶרֶת, וְאֵיזֶה כְּלִי מְכֹעָר!" לָעֲגָה הַנְּסִיכָה בְּקוֹל רָם לְפָנָיו, לְרֶמֶז עַל מַרְאֵהוּ הַחִיצוֹנִי."?

ג. כיצד הגיב סוד היין ומשרתי המלך למצב המתואר: "הִיא מִשְׁתַּמֶּמֶת הֲכִי טוֹב אֵצֶל עֲנָוִים, אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים שֶׁלֹּא מִתְגָּאִים בְּיֹפִי חִיצוֹנִי!"."?

ד. מה השתנה בין "חֵזֶךְ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ: "תִּרְאֶה אֵיזֶה קָטָן אַתָּה, קֵיסָר!" לבין "הִנֵּה!" הִכְרִיז הַקֵּיסָר בְּגַאֲוָה לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, "כַּמָּה אֹכֶל!"?

ה. כיצד הגיע הסיפור אל האירוע: "תִּרְאֶה עַכְשָׁו מָה קוֹרֶה רַק כְּשֶׁהַמְנַקִּים בָּאִים – כָּל מָה שֶׁהֵכַנְתָּ לֹא הִסְפִּיק אֲפִלּוּ כְּדֵי לְכַבֵּד אֶת כּוֹחוֹת הַטֶּבַע!"?

2. השלימו פרטים מדויקים מן הסיפור

א. ◆ שָׂלָב 2: הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "סוֹד הַיַּיִן וּמְשָׁרְתֵי _____

ב. וּבְכָל זֹאת, הוּא זֶה שֶׁנִּבְחַר לַעֲמֹד מִמּוּל הַקֵּיסָר הָרוֹמָאִי כְּדֵי לְהָגֵן עַל עַם _____.

ג. אֵיזוֹ תּוֹרָה מְפֹאֶרֶת, וְאֵיזֶה כְּלִי מְכֹעָר!" לָעֲגָה הַנְּסִיכָה בְּקוֹל רָם לְפָנָיו, לְרֶמֶז עַל מַרְאֵהוּ _____.

ד. הִיא צִוְּתָה מִיָּד עַל כָּל הַמְּשָׁרְתִים: "שִׁפְכוּ עַכְשָׁו אֶת כָּל הַיַּיִן מִכַּדֵּי הַחֶרֶס הַמְכֹעָרִים, וְהַעֲבִירוּ אוֹתוֹ לְכַדֵּי זָהָב _____!".

ה. הִיא מִשְׁתַּמֶּרֶת הֵכִי טוֹב אֵצֶל עֲנָוִים, אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים שֶׁלֹּא מִתְגָּאִים בְּיֹפִי _____!".

נכון או לא נכון — על פי פרטי הסיפור

משפט מן המעשה או שינוי שלו	נכון	לא נכון	תקנו או הביאו הוכחה
וּבְכָל זֹאת, הוּא זֶה שֶׁנִּבְחַר לַעֲמֹד מִמּוּל הַקֵּיסָר הָרוֹמָאִי כְּדֵי לְהָגֵן עַל עַם יִשְׂרָאֵל.	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: הִיא צִוְּתָה מִיָּד עַל כָּל הַמְּשָׁרְתִים: "שִׁפְכוּ עַכְשָׁו אֶת כָּל הַיַּיִן מִכַּדֵּי הַחֶרֶס הַמְכֹעָרִים, וְהַעֲבִירוּ אוֹתוֹ לְכַדֵּי זָהָב כְּבֵדִים!".	□	□	
עָנָה לוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ: "בּוֹרֵא עוֹלָם אֵין לוֹ גּוּף וּדְמוּת!	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: אִם אֵינִי יָכוֹל לִרְאוֹתוֹ, אֲנִי שְׁלִיט הָעוֹלָם – אֲנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת לוֹ מִסְבָּה עֲנָקִית!	□	□	
רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, עוֹמֵד רָגוּעַ בַּסְּעָרָה, חִיֵּךְ וְעָנָה מִבַּעַד לָרוּחַ: "קֵיסָר, אַל תִּבָּהֵל!	□	□	

3. מה היה ראשון?

כתבו ליד כל אירוע מספר מ־1 עד 5 לפי סדר התרחשותו בסיפור.

□ הוֹצִיא אוֹתוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ לַבַּחוּץ, בְּאֶמְצַע חֹדֶשׁ תַּמּוּז, כְּשֶׁהַשֶּׁמֶשׁ בָּעֲרָה בַּשָּׁמַיִם כְּמוֹ תַּנּוּר לוֹהֵט.

□ ◆ שָׁלָב 2: הַסְּפּוּר הַמָּלֵא – "סוֹד הַיַּיִן וּמִשְׁרָתֵי הַמֶּלֶךְ

□ הַיּוֹם נִרְאֶה אֶת רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה שֶׁמְּלַמֵּד אֶת הַקֵּיסָר אֶת הַסּוֹד הַזֶּה בְּדִיּוּק!

□ מֶלֶךְ צָרִיךְ לִשְׁמֹר יַיִן אַךְ וְרַק בְּכַדִּים נוֹצְצִים מִזָּהָב וָכֶסֶף!".

□ הָרוּחַ סָחֲפָה וְהֵעִיפָה אֶת כָּל שֻׁלְחָנוֹת הַזָּהָב הַשְּׁקִיעָה אוֹתָם בַּמַּיִם!

לפני ואחרי

מה קרה לפני: "הוֹצִיא אוֹתוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ לַבַּחוּץ, בְּאֶמְצַע חֹדֶשׁ תַּמּוּז, כְּשֶׁהַשֶּׁמֶשׁ בָּעֲרָה בַּשָּׁמַיִם כְּמוֹ תַּנּוּר לוֹהֵט."?

מה קרה אחרי: "הָרוּחַ סָחֲפָה וְהֵעִיפָה אֶת כָּל שֻׁלְחָנוֹת הַזָּהָב הַשְּׁקִיעָה אוֹתָם בַּמַּיִם!"?

סיבה ותוצאה מתוך המעשה

האירוע הנתון	מה גרם לו?	מה הייתה תוצאתו?
הִיא צִוְּתָה מִיָּד עַל כָּל הַמְּשָׁרְתִים: "שִׁפְכוּ עַכְשָׁו אֶת כָּל הַיַּיִן מִכַּדֵּי הַחֶרֶס הַמְכֹעָרִים, וְהַעֲבִירוּ אוֹתוֹ לְכַדֵּי זָהָב...		
אִם אֵינִי יָכוֹל לִרְאוֹתוֹ, אֲנִי שְׂלִיט הָעוֹלָם – אֲנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת לוֹ מִסְבָּה עֲנָקִית!		

4. הבנה והעמקה

המסר העולה מן הסיפור: המידה הטובה והדרך לעבודת השם העולות מן המעשה

א. מה מלמד המעשה "סוד היין ומשרתי המלך" על סוד היין ומשרתי המלך? הביאו שתי ראיות מדויקות מן הסיפור.

ב. הסבירו במילים שלכם את המשפט: "עָנָה לוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ: "בּוֹרֵא עוֹלָם אֵין לוֹ גּוּף וּדְמוּת!".

ג. אילו סוד היין ומשרתי המלך לא היה פועל כפי שמתואר ב־"הִנֵּה!" הִכְרִיז הַקֵּיסָר בְּנַאֲוָה לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, "כַּמָּה אֹכֶל!" — כיצד היה הסיפור עשוי להסתיים?

ד. כיצד האירוע "תִּרְאֶה עַכְשָׁו מָה קוֹרֶה רַק כְּשֶׁהַמְנַקִּים בָּאִים – כָּל מָה שֶׁהֵכַנְתָּ לֹא הִסְפִּיק אֲפִלּוּ כְּדֵי לְכַבֵּד אֶת..." מחזק את המסר של הסיפור?

5. קומיקס — אירועים ממשיים מן הסיפור

ציירו כל אירוע והוסיפו מתחתיו משפט מתאים.

1. ◆ שָׁלָב 2: הַסִּפּוּר הַמְּלֵא – "סוֹד הַיַּיִן וּמְשָׁרְתֵי הַמֶּלֶךְ"

2. יְלָדִים, אָדָם רָגִיל הָיָה נֶעֱלָב מְאֹד, נֶאֱדָם מִבּוּשָׁה...

3. אֲדוֹן הָעוֹלָם וְהַשֶּׁמֶשׁ הַקֵּיסָר בְּעַצְמוֹ הָיָה מְדַבֵּר...

4. הַסְּעוּדָה לַה׳ עַל שְׂפַת הַיָּם אֲבָל הַקֵּיסָר הִמְשִׁיךְ לְנַסּוֹת...

סיפור 156 • סוד היין ומשרתי המלך • סוד היין ומשרתי המלך

5. שִׁשָּׁה חֲדָשִׁים שֶׁל הֲכָנוֹת – נֶעֱלְמוּ בְּדַקָּה וָחֵצִי!

6. הַיּוֹם נִרְאֶה אֶת רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה שֶׁמְּלַמֵּד אֶת...

6. כתיבה ויצירה בעקבות הסיפור

☐ **יומן:** כתבו מנקודת מבטו של מי שראה את האירוע "הִיא מִשְׁתַּמֶּרֶת הֲכִי טוֹב אֵצֶל עֲנָוִים, אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים שֶׁלֹּא מִתְגָּאִים בְּיֹפִי חִיצוֹנִי!".

☐ **מכתב:** כתבו לסוד היין ומשרתי המלך בעקבות "אִם אֵינִי יָכוֹל לִרְאוֹתוֹ, אֲנִי שְׂלִיט הָעוֹלָם – אֲנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת לוֹ מְסִבָּה עֲנָקִית!".

☐ **דו־שיח:** חברו שיחה שהייתה יכולה להתרחש רגע לפני "רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, עוֹמֵד רָגוּעַ בַּסְּעָרָה, חִיֵּךְ וְעָנָה מִבַּעַד לָרוּחַ: "קֵיסָר, אַל תִּבָּהֵל!".

☐ **דיווח:** כתבו ידיעה קצרה שכותרתה "סוד היין ומשרתי המלך".

המחזה

רגע מן הסיפור	הדמויות	מה יאמרו או יעשו?
הִיא צִוְּתָה מִיָּד עַל כָּל הַמְּשָׁרְתִים: "שִׁפְכוּ עַכְשָׁו אֶת כָּל הַיַּיִן מִכַּדֵּי הַחֶרֶס…		
הִנֵּה!" הִכְרִיז הַקֵּיסָר בְּגַאֲוָה לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, "כַּמָּה אֹכֶל!		

7. חיבור לחיים מתוך המעשה

א. מה אפשר ללמוד מן הדרך שבה סוד היין ומשרתי המלך פעל באירוע "חִיֵּךְ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ: "תִּרְאֶה אֵיזֶה קָטָן אַתָּה, קֵיסָר!"?

ב. תארו מצב מחיי הכיתה שבו אפשר ליישם את המסר של "סוד היין ומשרתי המלך".

ג. איזו פעולה מעשית תעשו השבוע בעקבות הסיפור?

מסוד היין ומשרתי המלך ומן המעשה "סוד היין ומשרתי המלך" למדתי

ש_____.

מחוון למורה — 100 נקודות

ידיעת פרטי הסיפור	סדר וסיבה־תוצאה	ראיות מן הטקסט	הבנת המסר	יצירתיות ויישום
25	20	20	20	15